

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการวิเคราะห์ทางสถิติ สิ่งที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ลักษณะของข้อมูลที่มีความถูกต้อง แม่นยำ ผลการวิเคราะห์ย่อมมีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้ ในทางปฏิบัติการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ บางครั้งข้อมูลที่ได้อาจไม่เป็นไปตามสภาวะการณที่ศึกษาหรือควบคุมอยู่ เช่น การศึกษาทางด้านชีววิทยา ทางด้านการแพทย์ ลักษณะเช่นนี้ทำให้ข้อมูลบางค่าแตกต่างไปจากข้อมูลอื่นมาก บางค่ามีค่าสูงมาก บางค่ามีค่าต่ำมาก (outlier) ความแตกต่างที่เกิดขึ้นมีสาเหตุสำคัญสามประการ (Ascombe F.J.:1960) ประการแรกเกิดจากความผันแปรที่มีอยู่แล้วในประชากรที่ศึกษา (Inherent variability) เป็นความผันแปรที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ แม้จะมีการควบคุมการวัด การปฏิบัติการอื่น ๆ อย่างดี ความคลาดเคลื่อนนี้ยังคงอยู่แก้ไขไม่ได้ นอกจากจะเปลี่ยนประชากรหรือวัตถุประสงค์ในการศึกษา ประการที่สอง ความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการวัด (measurement error) เป็นความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการบันทึกข้อมูล หรือเครื่องมือเครื่องใช้ในการวัด มีคุณภาพต่ำ ความคลาดเคลื่อนนี้อาจแก้ไขหรือตัดทิ้งได้ ประการสุดท้ายความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการปฏิบัติการ (execution error) เช่น การลงรหัส การเจาะบัตร เป็นต้น

การศึกษาล่มการถดถอยเชิงเส้นพหุ

$$Y = X\beta + \epsilon \quad (1.1)$$

โดยที่ Y เป็นเวกเตอร์ของตัวแปรตามที่มีขนาด $n \times 1$

X เป็นเมตริกซ์ของตัวแปรอิสระคงที่มีขนาด $n \times p$ และมี $\text{rank} = p$

β เป็นเวกเตอร์สัมประสิทธิ์การถดถอย เป็นพารามิเตอร์ ที่ไม่ทราบค่า แทนความชันของเส้นถดถอย

ϵ เป็นความคลาดเคลื่อนที่มีขนาด $n \times 1$

ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least square) เป็นวิธีที่ให้ตัวประมาณ (estimator) ที่มีคุณสมบัติเป็น BLUE (Best Linear Unbiased Estimator) เมื่อค่าสังเกต y มีค่าผิดปกติ* ปนอยู่ จะเนื่องมาจากสาเหตุใดก็ตาม มีผลทำให้ลักษณะการแจกแจงของความคลาดเคลื่อน (error) ไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น คือ ไม่เป็นการแจกแจงแบบปกติ เช่น อาจเป็นการแจกแจงแบบปกติปลอมปน การแจกแจงที่มีหางยาว (long tails) หรือมีการแจกแจงไปทางหางมาก (heavy tails) (Hawkin D.M.:1980) ซึ่งมีผลต่อสัมประสิทธิ์การถดถอย สัมการการถดถอยจะเบี่ยงเบนไปในทิศทาง หรือตำแหน่งของค่าผิดปกติ การพิจารณาตัดค่าสังเกตที่ผิดปกติควรระมัดระวัง เพราะอาจทำให้ขาดสารสนเทศ (information) บางอย่าง ถ้าค่าผิดปกตินั้นเป็นกุญแจสำคัญในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ดังนั้นในการศึกษาวิธีการตรวจสอบค่าผิดปกติ ทำให้เข้าใจและรู้โครงสร้างของข้อมูลได้ดียิ่งขึ้น

การศึกษา วิธีตรวจสอบค่าผิดปกติ ได้มีผู้ศึกษาไว้หลายท่าน เช่น การศึกษาของ แอนโคมบี้ เอฟ เจ (Ancombe F.J. 1960:123-147) มิกกี ดันน์และคลาร์ก (Mickey Dunn and Clark 1967 1967:105-111) ได้ใช้วิธีการ stepwise regression method และการบวกตัวแปรหุ่น (dummy variable) เข้าไปเพื่อทำการแยกค่าผิดปกติ แต่วิธีการนี้ไม่เหมาะสม ในกรณีที่ค่าผิดปกติมีมากกว่าหนึ่งค่า เจนเทิลแมน และวิลค์ (Gentleman and Wilk, 1975:387-410) ได้เสนอวิธีการแยกค่าผิดปกติ กรณีที่มีมากกว่าหนึ่ง โดยการพิจารณาเขตน้อยของค่าสังเกต $\binom{n}{k}$ ว่ากลุ่มใดมีผลบวกกำลังสองของค่าความคลาดเคลื่อน (Q_k) มากที่สุด แสดงว่าค่าสังเกตกลุ่มนั้นเป็นค่าผิดปกติ ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายในการคำนวณสูง เบอรรนาร์ต โรสเนอร์ (Bernard Rosner, 1975:221-227) ได้ศึกษาเปรียบเทียบวิธีการตรวจสอบค่าผิดปกติ 4 วิธี คือ Extreme Studentized Deviate (ESD) Studentized Range (STR) Kurtosis (KUR) R-Statistic (RST) ปรากฏว่าวิธี ESD เป็นวิธีตรวจสอบที่ดีที่สุด

* ค่าผิดปกติ คือ ค่าสังเกตที่มีค่ามากหรือน้อยกว่าค่าสังเกตอื่น ๆ อย่างผิดปกติ

อาร์เดนนิส คูก (R. DENNIS COOK) ได้เสนอวิธีการตรวจสอบค่าผิดปกติในล้มการถดถอยเชิงเส้น ในปี 1977 มีแนวความคิดว่าค่าผิดปกติย่อมมีอิทธิพลต่อสัมประสิทธิ์การถดถอยโดยตรง จึงดูการเปลี่ยนแปลงของสัมประสิทธิ์การถดถอย เมื่อมีค่าผิดปกติกับไม่น่าค่าผิดปกติมาพิจารณา

แอนดรูว์และเพรตจีบอน (Andrew and Pregibon) ได้มีแนวความคิดว่าค่าผิดปกติมีอิทธิพลต่อค่าความคลาดเคลื่อน และดีเทอร์มิแนนต์ของผลคูณของเมตริกซ์ตัวแปรตาม ซีแบร์รีเว็ทเทอร์ล (G.Barrie Wetheril) ในปี 1986 ได้เสนอวิธีการตรวจสอบค่าผิดปกติ โดยพิจารณาจากค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเป็นตัวทดสอบค่าผิดปกติ จากแนวความคิดทั้งสามนี้ น่าสนใจที่จะศึกษาต่อไปว่า วิธีการทดสอบทั้งสาม วิธีใดจะมีอำนาจการทดสอบค่าผิดปกติที่สูง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการศึกษาอำนาจของการทดสอบ และความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ของทั้ง 3 วิธี โดยวิธีการตรวจสอบแบบซีควนเชียล (Sequential) ตรวจสอบค่าผิดปกติทีละหนึ่ง แล้วตัดค่าผิดปกติออก เพื่อตรวจสอบค่าผิดปกติต่อไป ขนาดตัวอย่างจะลดลงทีละหนึ่ง โดยศึกษาภายใต้แบบจำลองที่สร้างขึ้น จากเทคนิคมอนติคาร์โลซิมูเลชัน (Monte Carlo Simulation Technique) ซึ่งเป็นเทคนิคที่จะทำ ให้ได้ผลลัพธ์จากสภาพการที่เป็นการทดลอง ภายใต้ขนาดตัวอย่าง ลักษณะการแจกแจงความคลาดเคลื่อน ค่าเฉลี่ย และความแปรปรวนตามที่กำหนดได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษาเปรียบเทียบสถิติที่ใช้ตรวจสอบค่าสังเกตที่มีอิทธิพลและค่าผิดปกติ ในล้มการการถดถอยเชิงเส้นพหุ ของการทดสอบ 3 วิธี คือ

- 1.2.1 การทดสอบโดยวิธี ซีแบร์รี
- 1.2.2 การทดสอบวิธีคูก
- 1.2.3 การทดสอบวิธีแอนดรูว์และเพรตจีบอน

โดยศึกษาอำนาจการทดสอบ และความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1

1.3 ลัทธิฐานของการวิจัย

วิธีการตรวจสอบของคึกเป็นวิธีที่มีอำนาจการทดสอบสูงที่สุด

1.4 ข้อตกลงเบื้องต้น

1.4.1 ศึกษาตัวแปรอิสระ X เป็นค่าคงที่และเป็นอิสระกันมี $\text{rank} = p$

1.4.2 ค่าความคลาดเคลื่อน (R_1) มีการแจกแจงแบบเดียวกัน (ยกเว้นค่าผิดปกติ) และอิสระกัน

1.4.3 ค่าสังเกตที่มีอิทธิพล (Influential observation) หมายถึง ค่าสังเกตที่มีผลกระทบต่อสาระสำคัญในการวิเคราะห์ข้อมูล เช่น มีผลต่อสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) สัมการการถดถอย (\hat{y}) และความคลาดเคลื่อน (Residual: R_1)

1.4.4 ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย ใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least square method)

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ศึกษาอำนาจการทดสอบ และความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ในการตรวจสอบค่าสังเกตที่มีอิทธิพลและค่าผิดปกติ ในสัมการการถดถอยเชิงเส้นพหุ วิธี สแบริร์ วิธีคึก วิธีแอนดอร์และเพรตลิบอน เมื่อความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติปลอมปน

1.5.2 ในการสร้างค่าผิดปกติ สร้างจากการแจกแจงแบบปกติ ที่มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0 และความแปรปรวน เท่ากับ 1 โดยการสร้างลักษณะการแจกแจงแบบปกติปลอมปน 2 ลักษณะคือ สเกลคอนทามิเนต (Scale-contaminated normal distribution) สร้างโดยการเปลี่ยนค่าความแปรปรวนเป็น 9 16 25 ตามลำดับ โลเคชันคอนทามิเนต (Location-contaminated normal distribution) สร้างโดยการเปลี่ยนค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อน จาก 0 เป็น 4 6 15 ตามลำดับ การสร้างค่าผิดปกติจะกำหนดตำแหน่งของค่าผิดปกติ เพื่อหาอำนาจการทดสอบและความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1

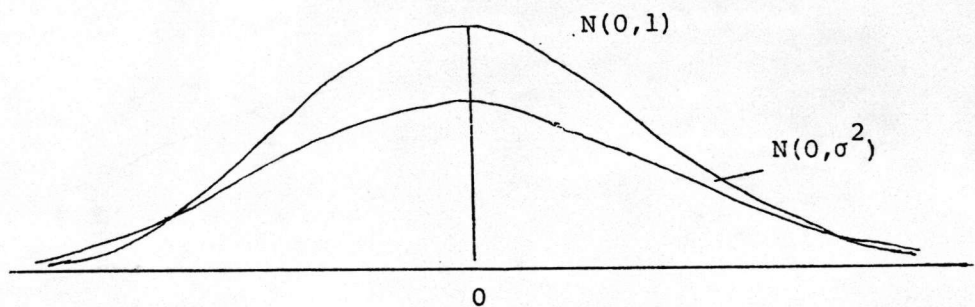
1.5.3 การศึกษาทุกรูปแบบ ศึกษาโดยการกำหนดค่า X เป็นค่าคงที่

1.5.4 ศึกษาในกรณีที่จำนวนตัวแปรอิสระ เป็น 2 4 6 8 10 ขนาดตัวอย่าง
20 30 50 70 จำนวนค่าผิดปกติเป็น 1 2

1.5.5 กำหนดระดับนัยสำคัญ (α) 0.01 0.05 0.10

1.5.6 ในการศึกษาการวิจัยครั้งนี้ จำลองการทดลองขึ้นโดยใช้เทคนิคมอนติคาร์-
โลซิมูเลชัน จากเครื่องคอมพิวเตอร์ IBM 370/3031 ซึ่งจะศึกษาเมื่อค่าความคลาดเคลื่อนเป็น
แบบปกติปลอมปน 2 ลักษณะ คือ สเกลคอนทามิเนต โลเคชันคอนทามิเนต รูปแบบการแจกแจง
เป็นดังนี้

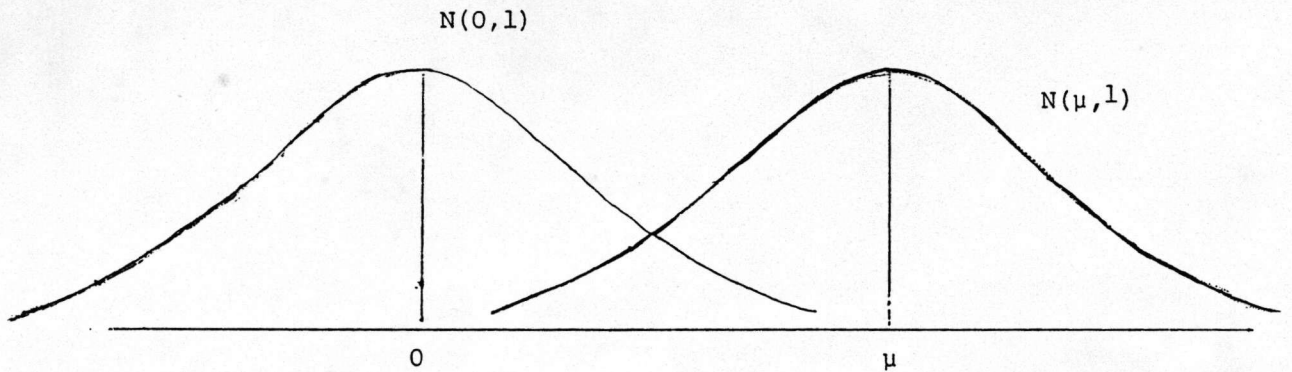
1.5.6.1 สเกลคอนทามิเนต (Scale - contaminated normal
distribution)

ลักษณะการแจกแจงแบบปกติปลอมปนที่พิจารณาในวิทยานิพนธ์นี้เป็นการแจก-
แจงที่แปลงมาจากการแจกแจงแบบปกติ ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0 และความแปรปรวนเป็น 1 ซึ่ง
มีฟังก์ชันการเปลี่ยนแปลงดังนี้

$$F = (N - N_1) N(0, 1) + N_1 N(0, \sigma^2)$$

1.5.6.2 โลเคชันคอนทามิเนต (Location-contaminated normal distribution)

ฟังก์ชันการเปลี่ยนแปลงเป็นดังนี้

$$F = (N - N_1)N(0,1) + N_1 N(\mu,1)$$

เมื่อ N เป็นจำนวนขนาดตัวอย่าง

N_1 เป็นจำนวนค่าผิดปกติ

1.5.7 การจำลองการทดลอง จะกระทำซ้ำกัน 100 ครั้ง ในแต่ละการทดลอง

1.6 ค่าจำกัดความ

1.6.1 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 (Type I error) เป็นความผิดพลาดที่เกิดจากการปฏิเสธสมมติฐาน H_0 เมื่อสมมติฐาน H_0 ถูก

1.6.2 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 2 (Type II error) เป็นความผิดพลาดที่เกิดจากการยอมรับสมมติฐาน H_0 เมื่อสมมติฐาน H_0 ผิด

1.6.3 อำนาจของการทดสอบ (Power of the test) คือ ความน่าจะเป็นที่จะเป็นปฏิเสธสมมติฐาน H_0 เมื่อสมมติฐาน H_0 ผิด

1.7 ประโยชน์ของการวิจัย

1.7.1 ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจโครงสร้างของปัญหา และรู้ข้อบกพร่องของข้อมูล เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา และหาทางป้องกันมิให้เกิดความผิดพลาดในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1.7.2 ทำให้ผู้ใช้สามารถเลือกวิธีทดสอบที่เหมาะสม ในกรณีที่มีค่าผิดปกติในล้มการการทดลองเชิงเส้นพหุ